

Práce Zdravá schizofrenie. Vlivy Brechtova epického divadla a zcizujícího efektu v eském moderním herectví je rozdělena na dvě části. První část je vnována hereckým postupům v Brechtov epickém divadle. Zaměřuje se na zlomové období Brechtovy experimentace, do kterého patří uvedení hry Mu jako

mu v roce 1931, adaptace Gorkého Matky v roce 1932 a uvádění Lehrstück. Teoreticky se práce opírá především o studie Pouliní scény (Základní model scény epického divadla), Zcizující efekty v ínském hereckém umění a Poznámky k opeře Vzestup a pád města Mahagonny. Práce upozoruje i na Brechtovy inspirace – herectví Mei Lan-fanga a herectví němé filmové grotesky. Za základní herecké postupy,

které tvoří páteří epického herectví, autorka považuje: simultaneitu herních prostor, popis události, prezentaci a sebeprezentaci postavy, hercovu prezentaci postavy ve třetí osobě, přímé oslovení publika, divácký postoj herce, princip citace a demonstrace (události, dje nebo stylu), zveřejnění autorství, fragmentární a nekauzální zobrazení postavy, princip hry na..., didaktičnost a názornost zobrazení a pochopitelnost účtí zcizujícího efektu a vystoupení z role. Závěr první části je vnován modelovým inscenacím

a modelovým knihám z poválečného období, které dokumentují zmíněné herecké postupy.

Druhá část práce se vnuje vztahu eského divadla k B. Brechtovi s drazem na herectví, paralelám, podobnostem a eským podobám epického divadla a epického herectví. Zahrnuje období zhruba od konce dvacátých let 20. století do roku 1989. Kapitoly jsou řazené v historické posloupnosti. V předválečném

období se práce zaměřuje na uvádění Brechtových her na eských a německých jevištích na eském území (zejména na inscenaci Tři grošové/Ľebrácké opery), na spolupráci s německými emigranty po roce 1933.